

סניפי בית הדין בבני ברק ובקרית ספר (מודיעין עילית) בשבתו כבוררות וכבית הוראה לממונות במעמד שני צדדים, ע"י דיין יחיד או מותב תלתא

(תיק זה פורסם כבר בחוברות המודפסות של בית הדין)

ידיעת פרטי אשראי האם נותנת כח כמוחקק לגבי ויכוח על תביעת השכרת רכב

תיק מס' 2476.

טענות ומענות בדו"ד בין חברת השכרת רכב ובין "נהג חדש" שבדרך כלל לא משכירים לו רכב, כי עלול לעשות תאונה מחוסר מומחיות בנהיגה, או לעבור על חוקי התנועה ולגלגל עליהם קנסות. והסכימו לו על פי חוזה מיוחד שבו התחייב שאם יקרה נזק מתאונה או מעבירה הוא ישלם הכל בתוספת קנס של 10,000 שקלים. וחתם על חוזה זה. ואח"כ עשה תאונה, והלך למוסך ותיקנו את הקלקול באופן שלא ניכר שום נזק, וכשהחזיר את הרכב לחברה התרברב שהיתה תאונה ואינה ניראית כלל. טוען המשכיר שחוזה הוא חוזה והשוכר חתם עליו ותובעו 10,000 שקל. והשוכר טוען שהיה לחוץ כי בלי חתימה לא היה משיג רכב, אבל לא התכוין לשלם באמת. ומה גם שלא נגרם שום נזק ומבחינת המשכיר הרכב הוא כרכב שלא עבר שום תאונה. ובדיעבד הוא היה מוכן אולי לפשרה, דהיינו 5,000.

אח"כ התברר שחברת ההשכרה החזיקה בכרטיס האשראי של השוכר כערבון, וכשהחזירו לו את הכרטיס ראה שחוייב באשראי את כל הסכום של 10,000 ותובעו בחזרה היות ולא היה נזק וכו' כדלעיל. והמשכיר לא מוכן להחזיר כלום וטוען שהוא מוחזק וגם היה חוזה.

ונפסק הדין שכל קנס אם יקרה משהו דינו כאסמכתא שלא מחייבת אפילו שזה רשום בחוזה חתום. אא"כ היה שם כל הנוסחאות נגד אסמכתא.

אלא שיש לדון מאחר והושאר כרטיס אשראי כערבון. אם היה ערבון לעצם החזרת הרכב או לתשלום עיקר השכירות, ודאי שזה לא נותן מוחזקות למשכיר לגבי אסמכתא. אבל אם זה היה ערבות מפורש לגבי הקנס הנ"ל יתכן שיש לדונו כמבטל אסמכתא ע"פ השו"ע בסימן רז סעיף יא, אך לרמ"א לא בטל האסמכתא. או שיש לדון לאידך גיסא, שכרטיס אשראי אינו ערבון ממשי ואין בו ערך נגד התביעה ולא נותן

מוחזקות נגד טענת אסמכתא ככל מי שכבר מוחזק, שהרי זה רק בטחון לבצע אח"כ גביה. ולא מחזיק בדבר או בערך כעת. דאין גופו ממון. ואולי תלוי בפלוגתת הפוסקים לגבי מחילה בשטר שניתן ליגבות דאם שטר כגבוי דמי לא מהני מחילה במחזיק בידו, ורק אם שטר ל"ה מוחזקות כגבוי מהני מחילה, עי' בסימן רמא סעיף ב' ושם בפת"ש ובפת"ש סי' קעו ס"ק יב.